

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 lutego 1921 r.

w przedmiocie przekazania Ministrowi Aprowizacji prawa do wydawania zarządzeń w zakresie regulacji wypieku chleba tudzież regulacji i ograniczenia sprzedaży oraz spożycia chleba i cukru.

Na mocy art. 2 i 3 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. № 67, poz. 449) oraz rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Aprowizacji do wydawania rozporządzeń aprowizacyjnych (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. № 73, poz. 500) — Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Aprowizacji aż do odwołania prawo do wydawania rozporządzeń w przedmiocie regulacji wypieku chleba tudzież regulacji i ograniczeń sprzedaży oraz spożycia chleba i cukru.

§ 2. Moc rozporządzeń, wymienionych w § 1, rozciągać się może na cały obszar Rzeczypospolitej lub jego część albo na poszczególne miejscowości.

Zarządzenia, dotyczące obszaru b. dzielnicy pruskiej, wyda Minister Aprowizacji wspólnie z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 3. Rozporządzenie, wymienione w § 1, Minister Aprowizacji w miarę przemijania okoliczności, wywołujących potrzebę ich wydania, władny będzie uchylać własną władzą.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Aprowizacji:

Grodziecki

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski